

Tartalom

„Te voltál mindig mindenben minden” ..1	
Laudate, cantate! XV.	
Böhm, Bruhns.....2	
Egyházmegyei zárandoklat Vasváron.....3	
Konferencia Mindszenty József	
apátplébános emlékére.....4	
Mindszenty egyházépítő tevékenysége .5	
Mindszenty emlékmise6	
A Katolikus vagyok! című vers	
margójára7	
Mindszenty és Zalaegerszeg	
tudományos emlékülés8	
Egyetemi Szakkollégium alapítása9	
Mindszenty-emlékmise és ünnepi	
közgyűlés Zalaegerszegen10	
Túra Szlovénia tetejére11	
Az egyház szentségei12	
A Hit éve – 2012.13	
II. parancsolat.....14	
Anyakönyvi hírek15	
Lelkiismeretvizsgálat VII.....16	
Genfest 2012: Építsünk hidakat.....17	
Egerszalóki ifjúsági találkozó.....18	
Páduai Szent Antal18	
Egyházmegyei Ministránstábor.....19	
Plébániai hírek20	

„Te voltál mindig mindenben minden...”

Szeretnénk mindent érteni. S ez így emberi, így természetes. A legnagyobb örömök közé tartozik, ha titkok tárulnak föl előttünk. De már az is öröm, ha sejtjük, milyen út vezet a titok föltárása felé.

Az Istenről kell ma beszélnünk. Arról, akinek létezéséről hitvallók vallanak. Őröla, akit gyötrődve keres kimondatlanul is minden ember. Arról, aki magának alkotott minket, miként Szent Ágoston mondja, s nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Benne.

Gyermekkorom emlékeihez tartozik templomok csendje: amikor a homályból földereng valami megfoghatatlan fényesség. Amikor a külső világ nyugtalanságát valami kimondhatatlan csendesség takarja el.

„Adj már csendességet, lelki békességet, mennybéli Úr!” – fohászkodunk nyugtalanságunkban szinte minden nap. S a kegyelem pillanataiban mi is kimondhatjuk:

„Napsugarak zúgása, amit hallok,
számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, Istenem, Istenem.
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott.
Te voltál mindig mindenben minden.”

Isten létezését megsejthetjük. Értelmünkkel fölfoghatjuk, hogy rajtunk kívül, a világtól függetlenül létezik Valaki, akitől függ minden, aki teremtője a Mindenségnek. De ahhoz, hogy föltárjuk belső életének titkait, ahhoz nincs erőnk. Ahhoz kevesek vagyunk. Jézus tanítása nyomán azonban képet kapunk az Istenről, akit ő Atyának szólít, s aki azt mondja: Én és az Atya egy vagyunk.

Isten egészen más, mint mi vagyunk. De ez a végtelen hatalom és erő mégis nagyon közel van hozzánk. Isten szentsége nem a megközelíthetlenségben nyilvánul meg, hanem abban, hogy törődik a bűnösökkel, hogy szabadítója az embernek, hogy föl akarja emelni őt. Isten igazsága nem hideg tudás, hanem a szeretetben való együtt-érzés. Isten ezért nem a hideg ész találja meg, hanem a hit melege.

Isten jelen van mindenütt a világon. De nem egyszerűen betölti a világot, hanem együtt él velünk, örömünkben-bánatunkban. Minél inkább el akarunk mélyedni az Isten titkában, annál jobban visszavezet bennünket a legegyszerűbb, leghétköznapi életbe, ahol közöttünk van ő, emberi szenvedéseinkben, emberi örömeinkben.

A keresztyén ember imádságát az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kezdi. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kereszteljük meg a Jézushoz tartozni akarókat. Ugyanarról az egyetlen valóságról beszélünk, amikor Atyának mondjuk, amikor Fiúnak és amikor Szentléleknek. Teremtő-

(folytatás a 2 oldalon ⇨)

(⇨ folytatás az 1. oldalról)

nek, megváltónak, megszentelőnek.

Belső életének gazdagságában akar részesíteni mindannyiunkat. Nem akarja, hogy elveszünk magányunkban. Magához akar emelni a szeretetben. Mert az Isten: szeretet. Az együvé tartozás. Az élet.

Minden emberi szó csak dadogás, amit Istenről mondhatunk. Létezése azonban valóság, életadó, életet átalakító, fölemelő, szabadító valóság.

Hitvallásunk ősi szövege beszél az Istenről, aki mindenható Atya, aki mennynek és földnek teremtetője. Beszél

Jézus Krisztusról, aki a Fiú, aki értünk, emberekért emberre lett. Beszél a Szentlélekről, aki éltet, aki elevenítő. Titok az Isten, miként titok maga az élet is. És Élet az Isten. S mi, halandó, véges emberek, annyira szeretnénk igazán élni.

Ez a mai nap, Szentháromság vasárnapja legyen az elcsendesedés napja a Titok előtt. És szólítsuk meg őt bátran, a Titkot, az Atyát, aki Jézus Krisztusban életet ajándékozott nekünk, és azt akarja, hogy Szent Lelke által mindannyian örökké éljünk.

Dr. Korzenszky Richárd OSB

Laudate, cantate!

XV. rész – barokk orgonamuzsika/Böhm, Bruhns

A XVII. század második felének rövid életű, de kiemelkedő orgonistája, zeneszerzője volt a német **Nikolaus Bruhns** (1665–1697). Zenész családból származott, első zenei leckéit édesapjától kapta. Ernst Ludwig Gerber, az első zenetörténészek egyike, azt írta róla, hogy csodagyerek volt. Ifjú korában Nikolaus és bátyja együtt mentek Lübeckbe tanulni, s itt többek között a híres Buxtehudétól vettek órákat. Ő nagyon büszke volt Nikolausra, sőt, legjobb tanítványának tartotta. Meg is hívta ezért Koppenhágába, hogy ott szerezzon neki munkát. Így Bruhns egy ideig ott dolgozott mint orgonista és hegedűs. Ezután az Északi-tenger-nél fekvő Husum városában telepedett le, és élete végéig itt maradt. Egy fia született, aki később teológiát tanult. Nikolaus korai halálát követően bátyja vette át muzsikusi feladatait.

Bruhnsnak nagyon kevés műve maradt fenn. Mindössze 12 vokális, és 5 orgonaművét ismerjük. Az utóbbi csoportba egy korál-fantázia és négy prelúdium tartozik. Bach egyik fiának elmondása szerint apja ismerte és csodálta Bruhns műveit, ma azonban nem tudunk bizonyítani közvetlen kapcsolatot kettejük között. Ha bele szeretnénk hallgatni Bruhns zenéjébe, akkor a „nagy” e-moll prelúdiumát keressük meg, ez a legkiemelkedőbb kompozíciója.

Az észak-német iskola másik jelentős, talán ismertebb szerzője **Georg Böhm** (1661–1733). Hohenkirchében

született, s zenét először ő is apjától tanult. Apja halála után különböző városokban részesült oktatásban, de sajnos ezekről az évekről nem sokat tudunk. 1693-ból van adatunk, amiből tudjuk, hogy ekkor Hamburgban élt. A város zenei környezete mindenképpen hatással lehetett rá. Egyrészt rendszeresen játszottak itt francia és olasz operákat, másrészt az egyházi zene területén egy kiváló muzsikust, J. A. Reincken teljesített szolgálatot

Hamburgban. Valószínűleg Böhm az itt töltött évek alatt ellátogatott közeli városokba is, és hallotta Vincent Lübeck, valamint Buxtehude orgonajátékát.

1697-ben Böhm pályázott a lüneburgi, Szent Jánosról elnevezett templom orgonista posztjára, s egy évvel később, elődje halála után, megkapta az állást. Élete végéig itt szolgált. Megházasodott, és öt fia született.

1700-ban a fiatal Johann Sebastian Bach Lüneburgban tanult. Nagyon valószínű, hogy nem csak találkoztak, hanem Böhm tanította is a tehetséges növendéket. Bach később maga is pozitívan utal Böhmre, amiből az derül

ki, hogy évekig tartó barátság alakult ki köztük.

Böhm leginkább fuvola, orgona és csembaló művek szerzőjeként ismert. Billentyűs műveit legtöbbször úgy írta meg, hogy azok tetszőlegesen eljátszhatók legyenek akár orgonán, vagy klavikordonon, akár csembalón. Sok helyen ugyanis csak egyik hangszer állt rendelkezésre. Böhm művészetének jellegzetessége az ún. stylus phantasticus. Ez egy olyan stílus, amely az improvizáción alapszik. Legnagyobb alkotása a billentyűs zene gazdagításában a korál-partiták megírása volt. Ezek olyan nagyszabású művek, ahol a szerző egy adott korál témáját dolgozza fel különböző variációkban. A műfajt Bach is átvette tőle. Böhm e darabjai népies hangulatúak, kiválóan előadhatók orgonán és csembalón is.

A nagyobb szerzők mellett természetesen a XVII. század második felében számos kisebb orgonista is kimagasló kántori, tanítói, előadói tevékenységet folytatott, akik munkájuk során új művekkel gazdagították a repertoárt. A katolikus dél-német mesterek közé tartozik **Johann Jakob Froberger** és **Georg Muffat**. Közép-Németországban pedig a **Bach-család** tagjai, Johann Christoph (*1642) és Johann Michael alkottak, főleg korál-feldolgozásokat írtak. (A képen egy Froberger-autográf látható.)

Tímár Zsófia

Egyházmegyei zárándoklat Vasváron 2012. május 1-jén.

A szombathelyi megyéspüspök a 2012-i évi egyházmegyei zárándoklatot Vasvárra hirdette meg.

Vasvár már a középkor végén jelentős búcsújáróhely volt. A szentkúti búcsújárás a múlt század felében lett széles körben népszerű. Többféle történet is kapcsolódik hizzá. Eszerint a törökök elől menekülő domonkosok kedves Mária képüket a szentkút körüli erdőben rejtették el egy öreg fa odvában. Később a visszatérők nem találták a képet, a fát kivágták s a helyén bővízű forrás fakadt, melynek vizében látni vélték Máriát.

A másik történet szerint 1860 körül a forrás vizében megmosakodva visszanyerte látását egy megvakult huszár, Horváth Ferenc. A szentkút mellett az egyszerű klasztriszicista kápolnát 1863-ban építtette hálából. Egy ideig ő maga is remetévé vált.

Zalaegerszegről – ugyanúgy mint az egyházmegye más településeiről – szép számmal indultak zárándokútra a hívek. A többség autóbusszal, mások gépkocsival, de voltak akik kéreppárral tették meg az utat. Nagyon kellemes időben, mondhatni nyári melegben a Zalaegerszegről busszal utazók Bokor Zoltán káplán atya vezetésével érkeztek Vasvárra. A szentkút völgyében a lourdes-i barlang előtt hálát adtunk Szűzanyának a szerencsés megérkezésért, és elimádkoztunk a felebaráti szeretet litániáját.

A kút és a barlang festői környezetben található. A völgyet körülölelő dombokon a fák üdezőld lombkoronáikkal hívogattak bennünket a szabadban felállított oltár felé. Mint később a vasvári plébános úr köszöntő és egyben köszönetet mondó szavaiból megtudtuk, az egyházközségen kívül az

önkormányzat, a polgári szervezetek, magánszemélyek nagyon sokat fáradoztak azért, hogy a minden dicséretet megérdemlő környezetet kialakítsák az istentisztelet méltó bemutatására. A magasban összekapaszkodó tölgyfák alatt állították fel a szabadtéri oltárt a Szűzanya kegyszobrával.

Nagyon sokan gyűltek össze a 10 órakor kezdődött szentmisére amit dr. Veres András püspök úr mutatott be. Prédikációjában az Evangéliumban elhangzott jerikói vak történetére utalt vissza. A vak koldus azt kérte Jézustól, Uram lássak! A mi vágyunk is a látás,

ta, nem a víz volt a gyógyító, hanem a hit, amivel a betegek a Szűzanyához fordultak. A gyógyulásnak a lelkekben kell végbemenni a hit által.

Püspök úr prédikációját, valamenynyünk kérését megfogalmazva fejezte be: Uram segíts, hogy lássak! Hogy mindnyájan lássunk!

Az értékes és megszívlelendő gondolatok mellett a szentmise színvonalát nagyban emelte az énekkar közreműködése.

A szentmise befejezése után ebédre és szabad programra volt lehetőség. Két program közül lehetett választani,

keresztút a szentkúti, szentségimádás az oltárnál. Ebédidőben baráti beszélgetésekre is sor került. Mi is nagy örömmel üdvözlöztük kedves, vidéki cursillós társainkat, és a plébániánkon egykor szolgáló káplán atyákat.

Délután 2 órakor püspök atya vezetésével elmondtuk a Loretói litániát, majd a befejező áldás következett, és elindult a körmenet a kegyszoborral a templomba.

Vasvár mai plébániatemploma, a Szent-Kereszt templom hajdan kolostori templom volt. Oltárai és szobrai nagyrészt a barokk korból származnak. A kegytemplomban a családokért és a nemzetért mondtunk imát, és ezzel fejeződött be a 6. egyházmegyei zárándoklat.

Jó volt együtt lenni, együtt imádkozni Isten színe előtt az árnyat nyújtó fák alatt. Valamennyiünknek kérnünk kell az Úrtól a jerikói vakhoz hasonlóan a tisztánlátás kegyelmét, hogy az evangelizáció évében bátran tegyünk tanúságot hitünkéről.

Bangó Józsefné
Szent Anna cursillós csoport
Zalaegerszeg

de nem a fizikai, hanem sokkal inkább a lelki látás. Az elanyagiasodott világban sajnos a magukat kereszténynek vallók is elveszítik hit szerinti látásukat. Életükben felállított értékrendnek csak a végén jelenik meg az Isten felé fordulás, egyéb jelentéktelen dolgok kerülnek az első helyre. A püspök úr mindnyájunkat hívott, hogy a jerikói vakhoz hasonlóan kérjük, segítsen az Úr bennünket a hit szerinti látás visszanyerésére. El kell fogadnunk az egyház útmutatását. Ebben példa a Szűzanya, aki Isten szolgálatára ajánlotta magát imádságos lelkülettel. Alázattal kész volt szolgálni Isten művét. Az évtizedek során a szentkút vizénél gyógyulások történtek. Püspök úr hangsúlyoz-

Konferencia Mindszenty (Pehm) József zalaegerszegi apátplébános emlékére

Emlékkonferenciát tartottak 2012. március 30-án a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumban, a Notre Dame Rend zárdakápolnájában Mindszenty József bíboros, egykori zalaegerszegi apátplébános születésének 120. évfordulója alkalmából.

A Mindszenty József lelkipásztori tevékenységéről, időszerűségéről rendezett konferencia résztvevőit Csordás Róbert, iskolánk igazgatója köszöntötte. Beszédében emlékeztetett rá, hogy a plébános egyetlen év alatt építette fel az intézményt, amit a hívek a későbbiekben Pehm József legkedvesebb iskolájaként emlegettek. Ezt hosszú éveken át nem nagyon lehetett említeni, de Mindszentyt nem sikerült az ellenségeinek az emberek emlékezetéből kitörölni.

Françoise Debeaupre nővér, a Notre Dame Rend magyarországi rendfőnöke azzal nyitotta gondolatait, hogy Mindszenty személye ma is ösztökét bennünket. A nővér párhuzamot vont a rendalapító Fourier Szent

Péter és Mindszenty József személye, élete, sorsa között. Kiemelte, hogy mindketten hasonlóan nehéz korban éltek, megpróbáltatások sorát kellett végigküzdeniük, de ők mindezek ellenére egész életükben a rájuk bízott nép javát szolgálták, és szívügyük volt a keresztény nevelés is. A továbbiakban arról hallhattunk, hogy nemcsak az első keresztények kora volt a mártírok kora, hanem a XX. század is. A franciák már életében is sokat imádkoztak Mindszentyért, s hazájáért, Magyarorszáért. *„Az idő az Isten kezében van, s az idő az igazság szövetségese”* – vallotta a bíboros. Mindszenty nyomot hagyott az Egyházban, az emberek lelkében, példája segít keresztény magatartásunkban – fogalmazott Françoise nővér.

„Mi magunk törpék vagyunk, de óriások vállán állunk, ezért messzebb nézhetünk, és többet láthatunk, mint az elődeink.” Bernard de Chartres-nak ezzel a gondolatával kezdte ünnepi megnyitóját dr. Veres András szombathelyi megyéspüspök. Jelentős em-

berek jártak előttünk, méltóknak kell lennünk örökségükre. A lelki élet távlatait, mélységeit általuk élhetjük át. A főpásztor emlékeztetett rá, az Egyház már kimondta, hogy Mindszenty József bíboros úr hősiek fokon gyakorolta a krisztusi erényeket, reményei szerint azt is nemsokára ki fogja mondani, hogy Mindszentyt a boldogok között tisztelhetjük.

Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek beszéde kezdetén Mindszenty világszerte való ismertségére tett utalást. Majd a szabadság értékét emelte ki, megjegyezve, hogy senki sem akar diktatúrában élni, mert csak szabadon tudjuk képességeinket kamatoztatni. De a szabadságot egyeztetni kell tudni a kötelességeinkkel. Erről sokan megelégednek. Mindszenty példája mutatja, milyen az elkötelezett ember. Ő elkötelezett volt Isten, az Egyház, a hazája és családja iránt, ezért lehetett rá számítani. A keresztény emberekben „ős állandóság fárad”.

Dr. Harrach Péter, a KDNP par-
(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

lamenti frakcióvezetője Mindszenty időszerűségéről fejtette ki gondolatait. A bíboros aktualitása abban rejlik leginkább, hogy az értékek, normák, közösségek tiszteletben tartója volt. Elveihez ragaszkodó, törekvéseiben következetes, egyházához hűséges embernek nevezte Mindszentyt. A politikus párhuzamot vont az akkori és a mostani állapotok között. Ma is két világ áll szemben, mint akkor. Az egyiknek fontosak a normák és értékek, a másik ezeket minden eszközzel gyengíti. Mindszenty szellemében részt kell vennünk ma is a küzdelmekben, nekünk is ki kell állnunk az értékekért. A rendezetlen világunkat kell nekünk is rendezetté tenni, amire Mindszenty is törekedett a saját idejében.

Stróber László kanonok, apátplébános nagy elődje lelkipásztori ténykedéséről szólt. Hangsúlyozta, hogy Mindszenty aktív részese volt a közéletnek, újságot szerkesztett, részt vett a város képviselő-testületének munkájában. Ambiciózusan, odaadóan tudott építkezni. Nevéhez fűződik az olai templom, a Notre Dame rendház és iskola

felépítése, s mint mondotta, „az épületbe lelket is viszünk”. Mindszenty a plébániához tartozó filiákban is törődött a gyerekek nevelésével és a felnőttek oktatásával, közösségeket, mozgalmakat szervezett. De elsősorban lekipásztor akart lenni, és mindvégig törekedett az életszentségre. Sokat imádkozott az oltáriszentség előtt, hetente gyónt, rendszeresen olvasta a Bibliát, szigorú volt önmagához és másokhoz, mélyen tisztelte a Szűzanyát. Mindszenty ma is világító fáklyaként van közöttünk – zárta beszédét az előadó.

Dr. Perger Gyula levéltári püspöki referens a zalai kurációk alapításáról beszélt, melyek szintén Mindszenty munkáját dicsérik. Tevékenysége révén megszűntek a mamutplébániák, új templomok, lelkészlakások épültek.

Dr. Szabó Ferenc jezsuita atya, teológiai tanár témája az 1947-48-as Boldogasszony Éve. Mindszenty célja a rendezvénnyel az volt, hogy Magyarország mélyreható erkölcsi megújulása megtörténjen, másrészt emlékezésül is szolgált 1848-49-re. A XX. század legnagyobb lelkiismereti mozgalmaként vonult be az esemény a történelembe.

Dr. Török József, a PPKE történész professzora Mindszenty magyarságát világította meg. A történész kiemelte, hogy a bíborosnál a katolikusság és a magyarságtudat szorosan összefonódott, erősen, felbonthatatlanul. A főpap életében is nagy szerepet játszottak a nagy elődök, így pl. Padányi Bíró Márton, akinek mély eucharisztikus lelkülete állandó lelki táplálékot jelentett számára is. A katolicizmus által befolyásolt magyarságtudat egy magasabb kulturális, nyelvi, erkölcsi egység, mely az egymáshoz tartozó személyek Isten akaratán nyugvó egysége. (Névt is ennek a felismerésnek a kapcsán változtatta meg.) Mindszenty a magyar történelemben tudott gondolkodni, mint katolikus főpap. Isten előtt és a magyar nép előtt vállalta prófétai küldetését, ezért van kisugárzása a jelenben, s marad bizonyára a jövőben is – összegzett a professzor.

A tartalmas emlékkonferencia végén a Mindszenty Kamarakórus előadásában hallgathattuk meg Kodály Zoltán Stabat Materét.

Illés Csaba

Mindszenty József egyházépítő tevékenysége

Mindszenty József példa a ma élő magyarság számára. Nemcsak a hite, vallásossága ad erőt, hanem egyházépítő, kultúrátámogató, szociális érzékenységről tanúskodó tettei is irányt mutatnak mindnyájunknak.

Szigorú, de egyben következetes munkája alatt számos plébániát és iskolát alapított. Fölépíttette a zalaegerszegi ferences templomot és kolostort, a Notre Dame nővérek házáát és tanítónőképzőjét, elemi és polgári iskoláját; modernizálta a plébánia-épületet, szegények számára 34 főt befogadó szeretetotthont alapított, tanévenként szegény sorsú falusi fiúkról gondoskodott gimnáziumi tanulmányuk idején. 19 új templomot, 7 plébániaépületet, 9 miséző helyet, 12 iskolát építtetett, s szervezte meg körülöttük a katolikus közösségek életét. Fontosnak tartotta az országos és helyi sajtót, igyekezett a katolikus szellemiséget érvényesíteni a zalaegerszegi és vármegyei újságokban. Mindszentynek, mint prímásnak, kötelessége volt a társadalmi élet erkölcsi vonatkozásainak segítő szándékú figyelése, jóakarató bírálata. Vezetése alatt a magyar püspöki kar közös körleveleiben szóvá tette, ha a proletárdiktatúra felé haladó államvezetés megsértette a vallás- vagy lelkiismereti szabadságot, az iskolázás,

a művelődés szabadságát; következetesen kiállt az alapvető szabadságjogok érvényesítéséért. Lelkiismereti kötelességének érezte, hogy a világban szétszóródott magyarokat hitükben és magyarságukban erősítse. Ezért intenzív lelkipásztori munkába kezdett, nyugat-európai városokban és búcsújáróhelyen fölkereste a magyarok sokaságát, hosszabb lelkipásztori útra indult Kanadába, az USA-ba, Dél-Amerikába, Dél-Afrikába, Ausztráliába, Új-Zélandba. A magyarok mindenütt lelkesedéssel és tisztelettel fogadták.

Mindszenty az irodalomban is alkotott, több műve jelent meg, mint például: *„Egyházam és hazám”*, *„Emlékirataim”*, *„Hirdettem az Igét”*.

Nem véletlen tehát, hogy nevére még ma is emlékszünk. Mindszenty hatalmasat alkotott abban az időben, amiben élt, próbált ott jelen lenni és segíteni, ahol csak tudott. Magyarságérzete és hite soha, a legnehezebb időkben sem hagyta el őt. Szívén hordozta a hívek, az Egyház sorsát. Küzdött a hazáért, a népért és a hitéért, miközben történelmet írt tetteivel.

Farkas Viktória 11.a

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Mindszenty emlékmise

Mindszenty József bíboros, Magyarország utolsó hercegprímása születésének 120-dik évfordulója tiszteletére, a Mária Magdolna plébániatemplomban, 2012. március 30-án dr. Veress András püspök úr celebrált ünnepi szentmisét. Elkísérte őt dr. Konkoly István öregpásztor, részt vettek a környék plébánosai, papjai, az evangélikus tiszteletes Szabó Vilmos úr, a díszvendégek között volt Manninger Jenő a Zala Megyei Közgyűlés elnöke, Gyutai Csaba polgármester, dr. Szabó Ferenc SJ teológus, Andor Imre Mindszenty kutató.

Püspök atya üdvözölte a francia vendégeket, 27 növendéket és a kísérő tanárokat. Felvonult a Mindszenty iskola 120 ministránssal és énekkarral, akik a misén szolgáltak.

Az olvasmány Jeremiástól volt: *„Hallom sokak gyalázkodását: Rettegés mindenütt! Jelentsétek föl! Följeljentjűk! Még azok is, akik barátaim voltak bukásomra lestek: Hátha valamiképp törbe csalhatnának, legyőzhetnének, és bosszút állhatnának rajta!”* (Jer 20,10)

Az evangéliumot Szent Jánostól hallottuk.

Dr. Veres András homiliája elején Jeremiás próféta nehéz időszakáról elmélkedett *„Rászedtél Uram! S én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam és legyőztél.”* (Jer 20,7) A próféta könnyebbnek gondolta küldetését, de számos akadályba ütközött.

Jeremiás élete és sorsa nagy hasonlóságot mutat Mindszenty életével és sorsával. Mindketten úgy érezték, hogy mindenki ellenük fordult, mindenhol akadályba ütköznek. Nem láttak emberi segítséget, egyedül Istenben bízhattak. Végül is ellenségeik szégyent vallottak, nem érték el céljukat. Testüket megtörhették, de lelkület nem.

Mindszenty jelszava: „Legyőzve győzni” volt.

Mi is tette őt ilyen erőssé? Rendíthetetlen szilárdsága, erős önfegyelme, aszkétikus alkata és lelkiereje. Jézust akarta és tudta követni.

- Jézus rendíthetetlenül járta a városokat és falvakat;

- az ellenségekkel szembeszállt;
- vitáiban szenvedélyes volt;
- Isten törvényeit megalkuvás nélkül hirdette.

Isten országáért kiállt Jeremiás, Jézus és Mindszenty József, mert ismerték Isten szeretetét, minden körülmények között az igazságot akarták hirdetni, és tudták, hogy az Atya minden embert üdvözíteni akar.

„Ha valakit megbántottam, azt a jónak szenvedélyes akarata idézte elő.” Mindszenty zalaegerszegi búcsúbeszédéből idézett a püspök úr. A bíbrost mindig szenvedélyes buzgalma vezette.

Egy embert aszerint lehet megítélni, hogy

- milyen szándékkal viszi végbe cselekedeteit;
- objektíven mit tett;
- a körülmények, amelyek között cselekedeteit véghezvitte.

Mindszenty esetében nem lehet megkérdőjelezni az Úr iránti sürgető szeretetét.

Szolgáljuk mi is ugyanezzel a szenvedélyes szeretettel Isten országát itt a földi életben, legyen a bíboros példaképünk.

A szentmise után Mindszenty szobránál emlékműsor és koszorúzás következett. Nagyon érdekes volt egy hangfelvétel 1956-ból, a börtönből való kiszabadítása után szöveget intézett a világhoz és a magyar nemzethez, amiben kiemelte, hogy nem kell szakítania múltjával, ugyanaz, mint bebörtönzése előtt, mindig őszintén beszélt.

Meghallgattunk még egy költeményt, mely a pécsi katolikus ifjúság és a katolikus Szülők Vallásos Szövetsége Szent Gellért emlékünnepének (Pécs, 1946. október 20.) programadó verse volt. Szerzője ismeretlen. Szavalta Kárnics Borbála

Jó volt olvasni és hallgatni:

Katolikus vagyok...

Minden faluban...
És minden városban,
Tiszta lélekkel
S elszánt akarattal
Hitet teszünk most, ifjú magyarok.
Akarok
És merek
Magyarul élni Magyarországon!

Akarom
És követelem:
Magyar legyen itt
A gondolat és betű,
A beszéd és lélek,
Az élet és az álom!
Akarok és merek
Magyarul élni Magyarországon!

Hirdetem és vallom
A szó erejével,
A tett példájával,
Mindenütt
És mindenkor:
Katolikus vagyok!
Rómához tartozom!
Nem szakadok el az örök Sziklától!
Péterhez tartozom!

Egyházam keresztre
Nekem is fájdalom!
Rómához tartozom!
Péterhez tartozom!
Krisztushoz tartozom!

Hirdetem és vallom:
Rendeletek felett is úr,
Törvénycikkek felett is úr
A X parancs és Evangélium!

Hirdetem és vallom:
Az édesanya kell nekem a sírig,
Oltár esküjétől a temetőig!
Akarom:
Édesanyám keze,
Édesapám keze
Mindig egymásba kulcsolva marad-
jon!

Hirdetem és vallom:
Hittan nélkül pogány az iskola,
Hazug a tudomány,
Félemler az ember.
Az én iskolám az én templomom!
A hittant akarom!

Romokat hordani
Lelkekből,
Utcákból –
Ez az én programom!

Táncórület helyett
Imahadjarat!
Munka!
Engesztelés!
Így induljon az újjáépítés!
Országépítés!

Hirdetem és vallom
Az idő csak gyöngéket temet!
Én Krisztust hordom Erősségemet!

Ebben a hitben indulok útra,
Neve ajkamon:
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Most erősítőm,
De egy szent napon
Ő lesz diadalom!
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Mindörökké. – Ámen

A Katolikus vagyok! című vers margójára

Isten, Haza, Család. Talán ezzel a rövid mottóval, ezzel a három, sokatmondó kifejezéssel lehetne összefoglalni ezt a hitvalló verset. Keresztény életünk alapkövei, útmutatói ezek a fogalmak, amelyeket gyakran oly' nehéz követni. Értékek mentén élni, azokért kiállni megpróbáltatások közepette is. Ez a mi feladatunk, ez a mi Istentől kapott küldetésünk. Ez a jó, bár sokkal nehezebb út, amely az ember előtt áll, amiről időnként csábító a letérés. Nem könnyű ezen az úton még csak járni sem, hát még másokat is hívni az útra! De ezt kell tennünk, ez a feladatunk. Mindenkinél el kell jutnia a felismerésig: felvállalni mindenki előtt azt, amit hiszek. Hirdetni szavaimmal, cselekedeteimmel, az egész létezésemmel, hogy én igenis katolikus vagyok.

A vers nem köntörfalaz, nem kerülgeti a forró kását: határozott, egyszerű és őszinte kijelentéseket tesz. Ez a mi dolgunk is, különösen most, mikor egyházmegyénkben az Új Evangelizáció Évét ünnepeljük. Életünk egyik legszebb és legnehezebb feladata a tanúságtétel. Nemcsak a hitünkről, hanem magyarságunkról is és mindenről, ami ezekhez kapcsolódik. Arról, hogy a gyermekeknek családra van szükségük, szerető szülőkre a válások helyett. Arról, hogy a fiataloknak fontos lenne hitük mélyebb megismerése. Arról, hogy az országot imával és tetteikkel kell újjáépíteni, mégpedig magyarul, magyarul és magyarul. A végtelenségig lehetne még tovább sorolni, hiszen a mai világban annyi minden beszél hitünk ellen, amivel mind meg kell küzdenünk.

Buzdítsuk hát egymást emelt fővel, büszkén, „tisztá lélekkel s elszánt akarattal”!

Kárnics Borbála (10.6)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Mindszenty és Zalaegerszeg

Mindszenty (Pehm) József, Zalaegerszeg apátplébánosa 1917-1944 című tudományos emlékülés és kiállítás

A levéltár dísztermében, 2012. március 28-án tartották Kiss Gábor könyvtárigazgató elnökletével. A megnyitón Gyutai Csaba polgármester úr elmondta, a város építi a Mindszenty kultuszt, hogy legyőzze az évtizedek alatt ráragadt rágalmakat.

A kiállítást dr. Hegedűs András, az esztergomi Primási Levéltár igazgatója nyitotta meg. Felidézte Pehm József zalaegerszegi éveit, melyek alatt felledült a hitélet, a ferencesekkel együtt a lelkipásztorkodó papok számát 12-re emelte, plébániai rendezvényeket, hitbuzgalmi egyesületeket szervezett, építkezett, nyomdát, szeretetházat alapított, évente 15 vidéki diák elhelyezéséről és étkezéséről gondoskodott. Végül azt kérte, hogy ez a tárlat tegye még elevenebbé Mindszenty József megismerését és elősegítse egy monográfia megszületését.

Dr Balogh Margit, a Történettudományi Intézet tudományos főmunkatársa előadását két fejezetre osztotta. Az első részben Mindszenty életútjának csomópontjaival foglalkozott. A családi háttér földművelő édesapa, háztartásbeli édesanya. Csehimindszentről elindulva Szombathely metropolisznak tűnhetett. Itt végezte a gimnáziumot és a szemináriumot, nem fogadta el a lehetőséget, hogy a bécsi Collegium Hungaricumban tanulhasson, ami később esetleg kisebbségi érzésének alapja lehetett, mikor püspökként és érsekként elődei képzettségével összehasonlítva érezte műveltségbeli korlátait. A zalaegerszegi plébánián töltött évek korszakalkotóak voltak. A közélet szereplője, kiváló szervező, épít, gazdálkodik, nyomdát alapít, részt vesz a civil egyesületek munkájában, a kasztrendszer felszámolásán dolgozik.

Szervezi a hitéletet, a szociális munkát, politizál, kőkemény legitimista. Háromszor börtönözik be, de megtörni nem tudják. Legfőbb tulajdonságai a

tekintély, az erő, egyszerűség és alázat. Összetett személyiség, akit a külsőségek nem érdekelnek.

Tyekvicska Árpád, a Nógrád Megyei Levéltár igazgatója Mindszenty és Zalaegerszeg politikai közéletével tartotta meg előadását. Szólt arról, hogy Pehm József apátplébános elsősorban lelkipásztor, a politika csak eszköz volt számára. Felvállalt számos konfliktust, de a támadásokat nehezen viselte.

Katolikus egyesületeket szervezett, harcos hitvédő volt modern hitéleti módszerekkel. Legfőbb tevékenysége a lelkigondozás és a szociális gyakorlat volt. Generációk nőttek fel úgy, hogy hamis vádakkal illették. Hibázott is, mert dolgozott, csak a tétlenek azok, akik egynél több hibát nem követnek el életükben.

Megyeri Anna muzeológus a Göcseji Múzeumtól Mindszenty zalaegerszegi építkezéseivel foglalkozott; a ferences templommal és kolostorral, a Notre Dane zárdával és iskolával, a Szent József szeretetotthonnal, az ONCSA lakóteleppel, a Katolikus házzal, a plébánia épület átalakításával. Elmondta, hogy milyen kitűnően gazdálkodott és milyen jó szervező volt.

Béres Katalin a Göcseji Múzeum főmuzeológusa Mindszenty és Zalaegerszeg kulturális élete címmel tartotta meg előadását. Az apát úr számára a kulturális élet, a sajtó, az egyesületek mind eszköz voltak a keresztény élet megvalósítására.

A zalaegerszegi kulturális infrastruktúra hiánya késztette arra, hogy megszervezze a

- Hölgy és leánykongregációt, az utcaapostoli hálózatot, az utcaapostoli hálózatot,
- a cseléd lányok műkedvelő előadásait
- a katolikus nőszövetséget,
- az iparos lányok szervezetét,
- az új lelkiségi mozgalmat, az Actio

Catholicát.

Részt vett a civil egyesületek munkájában, a kasztrendszer felszámolásában, a Göcseji Múzeum alapításában, a zenei kultúra fejlesztésében. Anyagilag is segítette az iskolán kívüli népoktatást, a műkedvelő színjátszást jótékonyági célokra, az alsóbb néprétegek művelődését.

Dr. Paksy Zoltán, a Zala Megyei Levéltár főlevéltárosa Mindszenty a zalai nyilasokkal az 1930-as években folytatott küzdelméről szólt. Pehm József világnézete keresztényszocialista volt, legitimista – a korábbi alkotmányos rend visszaállítását akarta.

A 19. század végétől kiteljesedő politikai katolicizmus vonalába illeszkedett tevékenysége (Prohászka Ottokár, Bangha Béla).

A nyilasokkal való együttműködést nem tartotta elképzelhetőnek.

Zala megyében sikeres volt a nyilas mozgalom, a zárt közösségű agrárfalvakban a világmegváltó demagógia széles támogatásra talált. 1935-ben pl. a parlamenti választások első fordulójában a keresztényszocialista Farkas Tibor 28 %-ot, a nyilas párt jelöltje 33 %-ot, a Gömbös pártjéé 39 %-ot kapott.

1933-tól Pehm József a reformpárt sághoz csatlakozott a politikai katolicizmus erősítésére.

1938 a fordulat éve, országos szinten megerősödött a nyilas mozgalom. Zalaegerszegen is tekintélyes emberek vezették a pártot. De a Zalamegyei Újság, Pehm József napilapja határozottan fellép a nyilasok ellen – semmilyen közeledés nincs.

Dr. Göncz László történésznek Lendváról Mindszenty és az elszakított zalai területek volt a témája. Az apát úr előtt csak a történelmi Magyarország képe jelent meg, csak ez volt

(folytatás a 9. oldalon ⇒)

(↔ folytatás a 8. oldalról)

elfogadható számára. A négy oldalról nyitott magyar határok elviselhetetlenek voltak, elmélete a mindent vissza. A szombathelyi és a zágrábi püspökség között is területi konfliktusok voltak.

Maximálisan kivette a részét a politikából, nézete szerint a történelmi Magyarország egyetlen négyzetméterét sem lett volna szabad elveszíteni.

Dr. Szabó Ferenc SJ, teológus az 1947-1948-as Boldogasszony Évéről, amit diákként élt meg, beszélt. A Bíboros 1947. augusztus 15-i pásztorlevelével indította, és hatalmas tömegeket mozgató meg az ország erkölcsi megújítására. 1948. szeptember 7-8-án ünnepelek Zalaegerszegen.

Dr. Balogh Margit előadásának má-

sodik részét Mindszenty élete és tevékenysége Zalaegerszegtől Bécsig címmel tartotta.

A bíboros életműve és teljesítménye kivételes. Értékelése végletes, részben kritikátlan, részben diabolikus. A politizáló főpapot kritikával kell illetni, a lelkipásztor tanúságtevő helytállása példaértékű. 1944-től túlnő Magyarország határain. Balogh kutatásai Washingtonban, Moszkvában, Párizsban, Rómában azt az eredményt hozták, hogy nem Moszkvából diktálták Mindszenty letartóztatását, a magyar belügyi szervek öntevékenyek voltak.

Nagy kérdés volt, hogy a vizsgálati fogság idején használtak-e megtörésre kábítószert. Mindszenty is tagadta. A végső következtetés az lett, hogy a

gyógyszerezetlen basedov-kór, az álmatlanság és a fizikai megaláztatások együttesen keltették azt a látványt, mintha tudatmódosító szerek hatása alatt lenne.

Az emlékirataiban nagyon sovány az a 15 év, amit az amerikai nagykövetségen töltött. Menedékjogot nem kapott.

Legfőbb dolgunk, hogy életművéről lefejtjük a szennyet, amit rákentek, és megszabadítsuk a mítoszoktól, amit az idők rátapasztottak. Árnyalt, korrekt képet kellene alkotnunk a hagyományos értékek átmentéséért küzdő emberről, az üldözött egyházért harcoló papról, és az offenzív katolicizmust vezető egyházfőről.

Zimonyi Emerika

Egyetemi Szakkollégium alapítása

Örömmel adom hírül, hogy a Szombathelyi Egyházmegye a 2012/2013-as tanévtől kezdődően II. János Pálról elnevezett egyetemi szakkollégiumot alapít végzős középiskolások, egyetemisták és főiskolások számára. Az intézmény az addigra teljesen felújított, Szombathely belvárosában található épületben kap helyet (Szombathely, Hollán E. u. 10-12.).

A Szakkollégium célja olyan elkötelezett keresztény értelmiségiek formálása, akik egyfelől a lehető legmagasabb szintre törekednek szakmájukban, másfelől hitelesen képviselik hitüket, szolgálják az Egyházat és a társadalmat.

A II. János Pál Katolikus Szakkollégium sajátossága abban áll, hogy a különböző karokon és intézetekben tanulók több tudományágat képviselve tartoznak egy közösségbe, ami hármas pillérré épül a formáció időszakában.

1. A tudományos és szakmai programok alapját a belső, kollégiumi kurzusok biztosítják, amelyek megalapozzák a keresztény értékrendet és felkészítik az egyetemistáinkat a közéletre. Emellett kedvezményes nyelvtanulási lehetőséget is biztosít különböző szinten a kollégium angolból és németből. Továbbá sport és néptánc is gazdagítja a kollégiumi képzést. A belső tanulmányokról saját diplomát állít ki az intézmény.

2. A közösségi élet szintén fontos a kollégiumban, éppen ezért félévente több közös hétvégéje van a kollégistáknak. Ezen kívül nyári tábor és spontán szerveződő közösségi for-

mák is gazdagítják az együttlétet: táncházak, bálók és kollégiumi estek.

3. Lelki programon lehetőség van mindennap részt venni és a kollégium lelkésze lelkivezetés céljából is az egyetemisták rendelkezésére áll. Továbbá éves lelkigyakorlatra és egyetemisták számára meghirdetett katekézisre kapnak

meghívást a kollégistáink.

A jelentkezés határideje: 2012. augusztus 1. 12⁰⁰; – postai úton – Postacím: 9700 Szombathely, Széchenyi utca 8. vagy e-mailen egyetemilelkesz@sek.nyeme.hu

A felvételi beszélgetés időpontja: 2012. augusztus 27. 9 óra. Helyszín: Martineum Felnőttképző Akadémia (9700 Szombathely, Karmelita u. 1.)

A jelentkezéssel és a felvétellel kapcsolatos összes tudnivaló megtalálható ezen a weblapon: www.sek.nyeme.hu/egyetemilelkesz/

A felvétellel, az induló szakkollégiummal kapcsolatos összes információért az egyetemi lelkészhez, Dr. Németh Norbert atyához forduljanak bizalommal az egyetemilelkesz@sek.nyeme.hu email-címen!

Mellékelve megküldjük a szakkollégiumi felvételihez szükséges törzslapot a szükséges információkkal!

Kérem, hogy a szakkollégium alapításáról szóló tájékoztatót Húsvét 6. vasárnapján szíveskedjenek ismertetni a hívekkel.

dr. Veres András püspök

Mindszenty-emlékmise és ünnepi közgyűlés Zalaegerszegen

Május tizenharmadika a rendszer-változás óta a város napja Zalaegerszegen, 1885-ben ekkor fejeződött be a megyeszékhely rendezett tanácsú várossá nyilvánítása, s ekkor választották meg az első polgármestert is, Kovács Károly személyében. Az ünnepi alkalom során került sor többek közt Mindszenty József bíboros, korábbi zalaegerszegi apátplébános posztumusz díszpolgári címének ünnepélyes átadására is.

A méltó ünnepelés a Mária Magdolna Plébániatemplomban Mindszenty-emlékmisével vette kezdetét. A szentmisét Márfi Gyula veszprémi érsek, Veres András szombathelyi megyéspüspök és Stróber László zalaegerszegi apátplébános mutatta be. A templomot megtöltő hívek, Mindszenty-tisztelők között jelen volt az országos és a városi közélet számos szereplője.

Veres András püspök atya prédikációjában Mindszenty József példamutató kiállását, történelemformáló szerepét méltatta.

A szentmisét követően vette kezdetét Zalaegerszeg megyei jogú város díszközgyűlése. Az ünnepi ülésen részt vettek az egyházi méltóságok, Márfi Gyula érsek atya, Veres András püspök atya, Mindszenty József rokonai, köztük szülőfalujának, Csehimindszentnek a polgármestere Fukszberger Imre és dr. Pem László atya, valamint a Zalaegerszeg testvérvárosait képviselő delegációk tagjai. Gyutai Csaba polgármester beszédében hangsúlyozta, milyen szép ünnep a város napja, vagyis Zalaegerszeg jelképes születésnapja. Fontos és illő dolog megemlékezni a nagy elődökről. Köszönet és hála jár mindazoknak, akik a történelem során e város felépítésén, folyamatos szebbítésén munkál-

kodtak. Joggal mondhatjuk, hogy ez a nap a „nagy építők” ünnepe. A polgármester számos személyt említett szavai alátámasztására (Padányi Bíró Márton, Wlassics Gyula, Keresztury Dezső, Pais

Dezső, Degré Alajos, Ruszt József), akik sokat tettek városuk felemelkedéséért. Mindszenty József kitüntetésével újabb nagy építővel gyarapodik a közösség. Az ő nevéhez fűződik a zárda, a plébánia, a katolikus kultúrotthon, számos lakás és a megyében 18 templom felépítése is, vagyis nemcsak lélekápoló, de építő személyiség is volt. Gyutai Csaba polgármester elmondta: Magyarország fáklyája, élő lelkiismerete volt, aki a sö-

tétségbe taszító diktatúrák idején is igaz keresztény, igaz ember és igaz magyar maradt. A polgármester úr bizodalmit fejezte ki, hogy példája a ma élők számára is követésre talál.

A beszéd után Szabó Imre 12.a osztályos Mindszenty gimnáziumi tanuló előadásában hallgathattuk meg Péntek

Imre költő erre az alkalomra írt Mindszenty című verset.

Veres András püspök atya az egyház nevében mondott köszönetet a városvezetésnek e nemes gondolat, a díszpolgári cím adományozásának megfogantatásáért és megtörténtéért. A 2012-es jubileumi év – hiszen 120 évvel ezelőtt született – jó apropóul szolgál a Mindszenty felé felhalmozott adósságok rendezésére. A bíboros keresztényi magatartása, segítőkészsége, tenni vágyása, igazságkeresése elismerendő nagysággal bír az utókor számára is. A mostani díj ezért egy köszönet is egyben ezért a munkáért.

A posztumusz díszpolgári címet a polgármester úr adta át az adományozott diploma szövegének felolvasása kíséretében. Mindszenty József Zalaegerszeg katolikus közösségének összefogása, a város építése, a szegények és elesettek támogatása területén egyaránt maradandót alkotott, s a legnehezebb időkben is bátran kiállt az ártatlanok, az üldözöttek védelmében, állt az indoklásban. Keresztény hitének megélése és

konzervatív értékrendje máig példaértékű – tette hozzá a polgármester. A posztumusz díjat Stróber László zalaegerszegi apátplébános, ilyen funkciójában mint Mindszenty József utódja, vette át a polgármestertől. A kitüntetést megköszönve elmondta: Mindszenty szájában nem volt hamisság, szívében pedig nem volt kettősség. Ezért lehet éle-

te és munkássága példaértékű számunkra, szeretetével és munkabíráásával ma is erőt tud adni a mindennapi munkához.

Az ünnepi közgyűlés a testvérvárosi delegációk köszöntőjével, majd a további címek átadásával és a Szózat elénekklésével zárult.

Illés Csaba

Túra Szlovénia tetejére

2011. júliusában a Júliai-Alpokat kerestük fel, hogy felfedezzük a hegyvidék természeti szépségeit, és meghódítsuk Szlovénia tetejét, a 2864 méter magas Triglavot. Az első napot a hegyvidék lábánál töltöttük, ahol szintén sok a látnivaló. Rövid sétát tettünk a Bled-i tónál, megmerítkezve a romantikus hangulatban, amit a tó csöppnyi szigetén álló kolostortemplom, és a tó fölé magasodó sziklát koronázó vár kölcsönöz a környéknek. A szigetre hajókirándulást is tehet a turista, ezt mi ezúttal kihagytuk.

Átérve a Száva völgyébe megálltunk a Bohinj-i tó partján. Itt megnéztük a gótikus Keresztelő Szt János templomot. A templomot erődfal veszi körül, belül pedig középkori freskók borítják falait, melyek bemutatják a védőszent életét és vértanúhalálát. A Keresztelő levágott, tálcára tett fejét szobor formájában is megtekinthetjük – jámbor horror minden mennyiségben. Ez követően a közeli Stara Fužina faluból indultunk a Moštnice-patak völgyébe, melynek kristálytisza vize vadregényes szurdokvölgyet mélyített a kemény sziklatalapzatba. Este pedig a tó nyugati partján található campingben vertük fel sátrunkat.

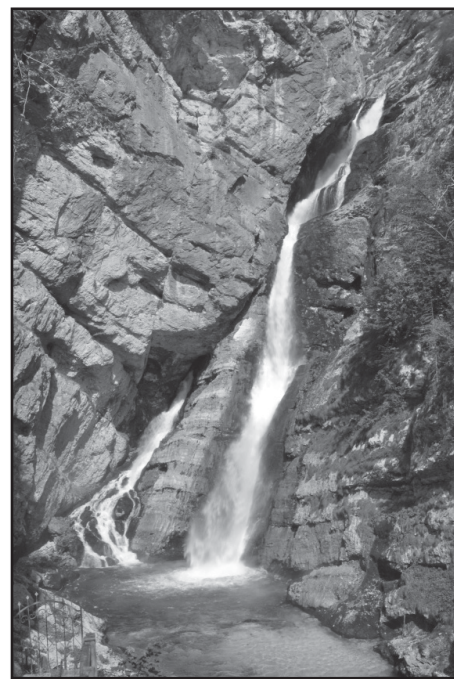
Másnap autónkat a Száva-forrás alatti menedékház parkolójában hagyva három napos túraútra indultunk a hegység belsejébe. Előttünk magasodott a Komarča-fal, ösvényünk ennek meredek oldalában fűrészfogazott felfelé. Itt akadtunk össze egy veszprémi családdal, akik szintén fölfelé tartottak. Több mint 600 méter szintkülönbséget küzdöttünk le, mire déltájban elértük az 1293 méter magasan fekvő Fekete-tavat. A megkapóan szép tengerszem egy meredek sziklaktól ölelt katlanban bújik meg. Helyenként fölénk hajló sziklafal alatt vezetett tovább az ösvény, majd a Bela Scala (Fehér Lépcső) sziklás kaptatója után elértük a Héttő-völgyét. Itt már 1600 méter felett jártunk, és az egyre ritkuló fenyőerdőt lassan felváltotta a törpefenyves.

Alatta a gypsintet szemet gyönyörködtető virágzóanyag borította: rhododendron, tárnics, kosbor, szekfű és

százszorszép havasi változatai. A völgy elején található menedékháznál van az utolsó ingyenes vízvételi lehetőség, a fentebbi házaknál már csak ásványvíz kapható aranyáron.

Az út folyamatosan tovább emelkedett a jégkorszaki gleccser által vájt U alakú völgyben. Itt egy szegedi csapat jött szembe, akik már lefelé tartottak. A hajdani gleccser által hagyott kőtörmelékből (morénahalmok) képződtek azok a gátak, melyek mögött felgyűlt a tengerszemek vize. Legnagyobb és leglátványosabb közülük a Hosszú-tó. Ennek a partján akadtunk először térről megmaradt hófoltokra. Már aznapi túránk vége felé jártunk, mikor végre szemünk elé került a magas hegyek bájos rágcálója, a mormota. Addig csak a fütttyögésüket hallottuk, és üregeik bejáratát láttuk itt-ott. Aznapi szállásunk a 2071 méter magasságban lévő Zašavska menedékházban volt, ahol igazi nemzetközi csapat verődött össze Európa különböző részéről érkezett turistákból.

A következő reggel ragyogó napsütésben indultunk tovább. Felkapaszkodtunk a Hribarice-nyereg 2300 méter fölé nyúló, helyenként hóval borított, kietlen sziklailágába. Innét ereszkedtünk alá a 2164 méter magasan fekvő Dolič-hágóig, hogy azután ismét felfelé kapaszkodjunk a meredek hegyoldalban kanyargó ösvényen. 2400 méter magasságban értük el a hegyek kedves virágáról, a havasi gyopárról elnevezett Dom Planikát. És végre ott magasodott felettünk a Triglav, a háromfejű pogány szláv istenségről elnevezett, tiszteletet parancsoló hegyorom. Némi szusszanás után nekivágtunk a Kis-Triglav láncokkal, drótsodronyokkal biztosított meredek oldalának. Felérve a gerincre káprázatos látvány tárult elénk, az égbe törő, jég és szél marta hegycsúcsok, és mély völgyek varázslatos világa. Hamarosan néhány hegyi csóka telepedett le a közelünkben. Ezek a sárga csőrű, fekete tollú madarak már egészen hozzászoktak a turistákhoz, és jönnek ételt kunyerálni. A 2743 méter magas kisebbik csúcsról szédítő mélység fölött keskeny gerinc vezet át a 2864 méter magas főcsúcsra. Ide Tamás

már egyedül ment át, az én tériszonyom eddig bírta. Innét is épp elég volt lejutni.

Aznap este a hegy alatti menedékházban szálltunk meg, itt találkoztunk két Vác környékéről jött tanárnővel, akik egy Ljubljanában rendezett konferencián vettek részt, innét ruccantak ki a hegyekbe.

Harmadik túranapunkon 2000 méter szintkülönbség várt ránk, ezúttal végig lefelé. Mielőtt magunk mögött hagytuk a kopár sziklailágot még egy kedves találkozásban volt részünk. A meredek, kőtörmelékes lejtőn előtűntek a hegyek akrobatái, a zergék. Ahogy egyre lejjebb ereszkedtünk a hegyoldalban kanyargó ösvényen, mind dúsabb lett a növényzet, mígnem újra elértük az erdők szintjét. Még útba ejtettük a Moštnice forrás víz-esését, majd Stara Fužina falunál visszaértünk a civilizációba. Itt szerencsénkre éppen összeakadtunk a turistákat fuvarozó kisbusz taxival, amely visszavitt bennünket az autóhoz. Estére pedig visszatértünk a campingbe.

Az utolsó nap még felkapaszkodtunk a Száva-forráshoz, ahol a víz a hegység alapját alkotó kemény kristályos kőzet, és a fölé rakódott vízáteresztő tengeri üledék határán előtör a sziklafalból, és több 10 méter magas vízesésben zuhog alá. Itt vetünk búcsút a Júliai-Alpoktól.

Fotó: Gedeon Tamás
Szöveg: Szalai Attila

Az egyház szentségei

1. Rítusoktól, szertartásoktól ösztönösen húzódozik a mai ember. Rituális megkötöttségeknél sokkal vonzóbb magatartás számunkra a természetes és a spontaneitás. Úgy érezzük, ily módon őszintébben tudunk megnyilatkozni, mint ceremóniák által. Úgy szeretünk viselkedni, úgy szeretjük adni, mutatni magunkat, ahogy és amilyenek vagyunk, minden cicomázás és sallang nélkül. A szentségek kétségtelenül bizonyos szertartásokkal vannak összekapcsolva, és talán emiatt is vannak fenntartásai sok embernek ma a szentségekkel szemben. Vizsgálásunkon talán sikerül túltenni magunkat, ha újra átgondoljuk a szentségek mibenlétét és próbáljuk új megvilágításban látni őket.

A keresztény szentségek a nagy húsvéti esemény gyümölcsei. A szentségek itt és most jelenvalóvá teszik Krisztus kereszthalálát és feltámadását és annak gyümölcseit kiterjesztik a személyre, aki részesül az illető szentségben. Jézus értünk feláldozta életét és meghalt a kereszten. De Isten örök Igéjén, még ha emberként volt is közöttünk, nem foghat a halál bilincseit; Jézus harmadnapon feltámadott a halálból, és ezt az új, halhatatlan életét meg akarja osztani minden emberrel, aki ezt elfogadja. Jézus szentségei révén részesülhetünk az Ő feltámadt életében.

2. Amit Jézus tett az emberekkel földi élete során: gyógyította őket, megbocsátotta bűneiket, táplálta őket a csodálatos kenyérszaporításkor, italt adott nekik a kánai menyegzőn, mindazt akarja tenni mennybemenetele után is, mindig és mindenütt a földön. Jézus életadó áldásaiban most az Egyház szentségei révén részesülünk. A szentségek látható jelei Isten láthatatlan kegyelmének; ezek a látható jelek Isten életét közvetítik az embereknek. Hogy jobban megértsük a különleges jelek jellegét, lássunk egy egyszerű példát. Az emberek közötti barátság érzelme láthatatlan, s hogy arról a másik ember

tudomást szerezhessen, azt látható jelekkel kell kifejezésre juttatni. Ha távollévő barátunkat születésnapján levéllel köszöntjük, ez látható jele a barátság érzelmének, éspedig olyan jel, ami *emlékezteti* barátunkat a barátságunkra. Ha barátunk születésnapjára ajándékkal kedveskedünk, mondjuk egy nyakkendőt adunk neki, akkor ez az ajándék tárgy emlékezteti őt barátságunkra, hanem azt az ajándékot használni is tudja, tehát az nemcsak emlékeztető jel, hanem *hasznos* jel is. Végül ha barátunkat több barátja születésnapjára ebédre látja vendégül, ez a fehér asztal körül együtt töltött örömteli idő nem csak érzékelhető jele a barátságnak, de a barátságot tovább építi, jobban elmélyíti, azaz teszi azt, amit jelez. A keresztény életben is többféle jel vesz minket körül. A születés a falon, az *ichthys* halszimbólum, egy-egy szentkép stb. mind olyan jel, amely *emlékeztet* bennünket Isten irántunk való szeretetére, barátságára. A Szentírás Isten szava, Isten különleges ajándéka számunkra, olyan jel, amely nemcsak emlékeztet az Ő szeretetére, hanem tanít is, azaz hasznos is számunkra. A szentségek végül, mint a keresztség vagy az Eucharisztia, nemcsak jelzik Isten irántunk való barátságát, hanem azt teremtik, adják, árasztják is belénk, azaz a szentségek olyan hathatós jelek, amelyek teszik azt, amit jeleznek. Így pl. az Eucharisztia kenyere nemcsak szimbóluma Isten bennünket éltető szeretetének, hanem csakugyan az élet kenyere. Jézus teste kenyér színe alatt, amely a szentáldozásban valóban egyesít bennünket Krisztussal.

3. A Szentségek, mint hathatós érzékelhető jelei Isten láthatatlan, de valóságos ajándékának, pontosan megfelelnek az üdvösségtörténet jelen szakaszának, az Újszövetségnek, amely az Ige megtestesülésével vette kezdetét. A megtestesülés korszakában élünk, melyben Isten Fia emberré lett, azaz melyben Isten a látható anyagba rejtőzve éri az embereket, gazdagítja életüket saját életével. Bizonyos értelemben azt mondhatjuk,

hogy Krisztus a maga megtestesülését folytatja a szentségekben, amikor anyagi valóságokat használ arra, hogy hozzánk jöjjön. De az a tény, hogy a búzából készült kenyér Krisztus teste, a szőlő borrá érett nedve az Ő vére lehet, hogy a víz vagy az olaj képes Isten életét közvetíteni az embernek, valamiképp szentté tesz minden anyagi létezőt, az egész anyagi világot felemeli, megváltja, mintegy istenivé teszi. A bennünket körülvevő természet megnemesedik attól a nagyszerű szereptől, hogy Istent viheti az emberek felé. A hit szemével felfedezhetjük a dolgoknak ezt a csodálatos színeváltozását. Csakugyan, Teilhard de Chardin-nel elmondhatjuk, hogy isteni közegben, isteni *milieu*-ben élünk.

4. Bár a hét szentség mindegyike kimutathatóan Jézustól és Jézus korából származik, és valamennyivel élt is az Egyház kezdettől fogva most már közel kétezer éven át, az a tanítás, hogy pontosan hét szentség van, se több se kevesebb, aránylag későn, a középkor folyamán alakult ki és szilárdult meg. Korábban a szentség szó latin megfelelőjét, a *sacramentum*-ot igen tág értelemben, minden olyan látható valóság megjelölésére használták, amely valamiképpen isteni titkot vagy kegyelmet közvetít, úgyhogy pl. még a 12. században maga Szent Bernát a nagycsüttörtői lábmosást is *sacramentum*-nak szentségnek tekintette, de annak nevezte az egyházi év ünnepeit, szent időszakait, sőt a Szentírás egyes szavait is. Száz évvel később Szent Tamásnál már kialakult és végleges volt mind a *szentség*, *sacramentum* szó jelentése, mind a szentségek száma.

5. A hét szentség közül kettővel gyakran élünk, míg a többi öt szentség az élet nagy pillanataira, különleges alkalmaira van fenntartva, bár az azokban részesülő személyt szüntelenül elárasztja Isten a maga erejével, kegyelmével, jelenlétével, segítségével. A gyakran vett két szentség az Eucharisztia és a

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 12. oldalról)

bűnbánat szentsége. Mindennapi életéhez két alapvető dologra van az embernek szüksége: táplálékra és békére. Ugyanez áll természetfeletti életünkre, Istennel való barátságunkra is. Az Eucharisztia az étel és ital: Jézus, az isteni Pelikánmadár saját testével és vérével táplálja Övéit, míg a bűnbánat szentségében újra és újra megkapjuk lelkünk békéjét, amikor kiengesztelődünk Istennel, az Egyházzal és testvéreinkkel; akik ellen önzésünkben oly gyakran vétkezünk. Három szentség olyan maradandó nyomot hagy a lelken, hogy azokat elég csak egyszer megkapni az emberélet során; ezek a keresztség, a bérmlás és a papság szentsége. Ezek nemcsak különleges módon Isten gyer-

mekeivé, barátaivá, munkatársaivá tesznek bennünket, hanem eltörölhetetlen jegyet, ún. *karaktert* is nyomnak a lélekre, ami önmaga is felfoghatatlan ajándék: általa Krisztus megosztja velünk az Ő papi és királyi méltóságát. A másik két szentségben, a házasság és betegek szentségében, élete során általában szintén csak egyszer részesül az ember, de azokat különleges esetben egynél többször is fel lehet venni, pl. az egyik házastárs elhalálása esetén a másik fél újra megházasodhat, vagy ha a beteg meggyógyul, majd újra súlyosan megbetegszik, akkor ismét kiszolgáltatathatják neki a betegek szentségét.

6. A feltámadt élő Krisztus a szentségek által folytatja életét az Egyházban. A hét szentség Isten hűségének hét pecsétje,

annak bizonyítéka, hogy Isten mindig, örökké hű marad az emberekkel kötött barátságához, ehhez a végső szövetséghez, az Újszövetséghez. Isten szeretetének ez a feltartóztathatatlan kiadása kimondhatatlan hálával kell hogy eltöltsön bennünket, s ugyanakkor olyan fokú alapvető létbiztonságot is ad, hogy úgy érezzük, nincs mitől félnünk akkor sem, ha magunk körül a gonoszság és a rossz erőit látjuk mindenütt érvényesülni. „*Ha Isten velünk, ki ellenünk?*” (Róm 8,31). S hogy Isten velünk van, hogy Ő csakugyan Emmánuel, Velünk-az-Isten, annak kétségbevonhatatlan jelei az Egyház szentsége.

Tóth János
káplán

A Hit éve – 2012.

Az Új Evangelizáció Pápai Tanácsát 2010-ben hozta létre XVI. Benedek pápa, hogy előmozdítsa a megújult evangelizációt a hagyományosan keresztény országokban, amelyekben „*a társadalom folyamatos szekularizációja és az Isten iránti érzék megfogyatkozása*” tapasztalható. (Magyar Kurir)

Miben új ez az evangelizáció? Miért olyan fontos, hogy a pápa külön Pápai Tanácsot hozzon létre miatta?

Nem arról van szó, hogy valami újat, mást kéne hirdetnünk evangéliumként, mint amit 2000 éve hirdtünk, inkább arról, hogy másképp.

Másképp, mint az elmúlt évtizedekben, amikor hagytuk, hogy a hit magánüggévé silányodjon, hogy kitiltás az intézményekből, az iskolákból, sőt, az Alkotmányokból.

Másképp, mint amikor azt hittük, hogy az Örömhír hirdetése kizárólag a papok dolga – miközben lassan elfogytak a hívek a templomokból, a papok pedig a szószékekről, és azt tapasztaljuk, hogy nincs ki és nincs kinek.

Az igazi örömhír ebben a szomorú helyzetben, hogy Isten tud róla, sőt készül rá! Évtizedek óta hív és készít embereket, hogy beálljanak az örömhírt hirdetők közé. Nem iskolai vég-

zettséghez köti az Ő Evangéliumának hirdetését – csak hithez, megtéréshez és némi bátorsághoz, hogy tanúságot arról, amit Isten kegyelme velünk tett. Akit megérintett az Ő szeretete, aki megtapasztalta, hogy csak Ő képes megszabadítani a bűntől és annak kö-

vetkezményeitől, azt képessé teszi arra is, hogy ezt a tapasztalatot másokkal megossza!

2007-ben a városmisszió szervezésében csak „fütyöntünk” kellett és százával jöttek önkéntesek, akik vál-

lukra vették az egyes plébániák evangelizációs munkáját. Ki tudtunk állni a „világ” elé tanúságot tenni arról, hogy ma is lehet és JÓ Krisztushoz tartozni. Megváltozott akkor Budapest „levegője”, mintha a Szentlélek elfújta volna a ránktelepedő szellemi szmogot!

Egyházunknak égető szüksége van rá, hogy az egyes helyi közösségek, plébániák, szerzetes közösségek, megújulási mozgalmak a mindennapi evangelizáció helyei legyenek:

– Hogy minden megmozdulásunk evangelizáció legyen (A szentségek kiszolgáltatása, a szegények, elesettek szolgálata, a kultúra és művészet területei mind alkalmasak az Evangélium hirdetésére.)

– Hogy alakuljanak csoportok, akik fő feladatuknak az evangélium terjesztését és Isten népének az erre való felkészítését tartásák.

Lesznek nagyszabású események, de a siker az egyes emberek szívében fog megszületni!

„Az Egyháznak nem a legfontosabb feladata az evangelizáció, hanem az EGYETLEN” (VI. Pál pápa)

Dr. Marik József
missziós referens

II. parancsolat:

**„Uradsnak Istenednek a nevét ne vedd hiába,
mert az Úr nem hagyja büntetlenül azt, aki a nevét hiába veszi” (Kiv.20,7).**

A zsidó hagyomány szerint a héber Bibliában 21 istennév található. Ez arra utal, hogy az ember nem ismerheti meg az Istent közvetlenül, és kimerítően, Ő mindig felülmúlja még a legmerészebb (legnagyobb) elképzelésünket is. „*Deus semper maior*” – Isten mindig nagyobb, fogalmazta meg Szent Anzelm. Az Ószövetségi szentírásban szereplő istennevek valójában nem tulajdonnevek, hanem Istennek a világban megnyilvánuló tulajdonságait jelölő kifejezések: Szent (Hakados), Mindenható (Sadaj), Legfelsőbb (Elijon), a Világ Ura (Adon olam) stb...

Miközben kifejezések sokasága próbál meg közelebb férkőzni Isten misztériumához, egy ezzel ellentétes tendencia is jelen van a Szentírásban. Isten nevét mély, misztikus csönd öleli körül. Ez a csönd szintén arról beszél, hogy Isten kimeríthetetlen gazdagság, felfedezhetetlen mélység az ember számára. Amikor Mózes az „égő csipkebokor jelenetben „megkérdezi Isten nevét, ezt a választ kapja: „*Én vagyok, aki vagyok... aki van, az küldött...*” (Kiv.3,14).

Isten nem mondja meg nevét, hanem ígéretet tesz: mindig veled vagyok (leszek). Isten tehát megígéri jelenlétét, de nem fedi fel kilétét. Azért nem árulja el nevét, nehogy nevével fogva „megidézzék” mint a környező népek a saját bálványisteneiket. Isten nem engedi meg, hogy Őt saját céljainkra használjuk fel, mágikus módon „tisztelve” Őt.

David Hume angol filozófus találó megállapítása szerint: „*A filozófusok tévedései nevetségesek, ám a vallási tévedések mindig veszélyesek*”. A második parancsolat kapcsolódva az elsőhöz ettől a vallásos eltévelyedéstől a vallás mágikus használatától kíván megóvni minket.

Ebben a parancsolatban, két ízben is szerepel a hiába szó, nem véletlenül.

Az első esetben figyelmeztetés, a másodikban következmény. Ha valaki hiábavalóan ejti ki Isten nevét, hiába ejti ki, hatástalan, eredménytelen lesz.

Ki ejti ki hiába Isten nevét?

1. Aki káromkodva, gyalázkodva, esküdözve, átkozódva ejti ki Isten, a szentek, vagy szent dolgok nevét. Elduruló, kegyetlen világban élünk. Julien Green francia író szerint „*korunk legjellemzőbb vonása a vulgaritás (közönségesesség), amely nem csak beszédünkben, de életstílusunkban is megmutatkozik*”. Egy ilyen világban a lélek is eldurul, elsivárosodik. Az Istent káromló ember saját magának okoz kárt. Egy szemléletes keleti közmondás szerint: „ha valaki az ég felé köpköd, nyála saját magára fröcsög vissza”.

2. Hiába veszi Isten nevét az is, aki „kegyeskedve” ugyan, de unos-untalan használja Isten nevét, pl. csodálkozásában nem győzi hangsúlyozni: Te jó Isten! Az ilyen ember úgy jár, mint az a hölgy, aki minden kis tüsszentésre, köhintésre antibiotikumot szedett. Egyszer aztán vírusos tüdőgyulladással szállították kórházba, de nem tudtak rajta segíteni, mert hiába adtak neki bármit, a szervezete minden gyógyszerrel szemben rezisztenssé vált. Ha valaki fölöslegesen, csak úgy megszokásból emlegeti Isten nevét, szellemi rezisztenciát eredményez, s végül, amikor valóban szüksége lenne rá, hiába hívja segítségül.

3. Hiába veszi Isten nevét az is, aki saját céljainak elérése érdekében akarja felhasználni, kihasználni Istent. Amikor baj van, és szükség van rá, akkor segítsen, egyébként ne szóljon bele életembe, dolgaimba. Az ilyen ember nem Isten akaratára akar áment mondani, hanem Istent próbálja meg rávenni arra, hogy áment mondjon az ő akaratára. Isten azonban ellenáll minden ilyesfajta kérésnek.

4. Végül az is hiába veszi Isten nevét,

aki nem keresztény nevének megfelelően él. Isten Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki magát. Szent Pál apostol így ír a filippieknek: „*Ugyanazt a lelkiületet ápoljátok magatokban, amely Jézus Krisztusban volt... Megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölülte van minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyais-ten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr!*” (Fil 2,5.8-11) Minket Krisztusról neveznek keresztényeknek. Ha valaki életével rácsfol a nevére, ha gyalázatot hoz erre a névre, az káromlásként hordja magán ezt a nevet.

Amikor szentgyónásra készülve lelkiismeret-vizsgálatot tartunk, gyakran átugorjuk a második parancsolatot. Én nem káromkodok, mondjuk. Biztos, hogy így van? A második parancsolat megszegőit nem a hitetlenek között, hanem magunkban kell keresnünk. Isten nevét nem azok mondják ki hiába, akik tagadják, hanem azok, akiknek képviselniük kellene ebben a világban. Ha valaki ránk néz, életünkre tekint, biztos, hogy felismeri Krisztust névadónkat és küldönket? Nekünk úgy kellene élnünk, hogy rajtunk keresztül Krisztust vegyék észre az emberek.

Végezetül, tegyük fel a kérdést pozitívan: mikor nem mondjuk ki Isten nevét hiába?

- Akkor, ha úgy viszonyulunk hozzá, mint gyermek az atyjához.
- Akkor, ha imádságban és Jézus nevében kérünk valamit az Atyától.

Jézus nevében kérni azt jelenti, hogy minden kérésünkhöz hozzátesszük azt a félmondatot, ami a Getsemani kert-

(folytatás a 15. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 14. oldalról)

ben hangzott el az Ő szájából: „...De ne az én akaratom teljesüljön, hanem a Tied!” (Lk 22,42). Nem mondjuk ki hiába a nevét akkor sem, ha abból

Isten nevére dicsőség származik. Ha hálát adunk, ha magasztaljuk Őt, vagy bizonyosságot teszünk róla másoknak, így közvetítve az Ő szeretetét. Ha úgy élünk, hogy látva életünket mások di-

csőítik mennyei Atyánkat, mert életünk azt hirdeti, hogy Szent az Isten, és szent az Ő Neve.

Bokor Zoltán
káplán

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Benedek Áron, Vörös Lili, Kiss Bendegúz Barnabás, Kovács Luca, Takács Mihály, Horváth Márk, Belléncs László Dániel, Horváth Zsombor, Kutak Abigél, Szili Zsombor, Szili Ádám, Kontler Zsombor, Domján Boldizsár, Labricz Marcell, Szőke Kinga Franciska, Gradvolt Hanna Gréta, Sőre Bendegúz, Molnár Dávid, Nagy Borbála, Ugranyecz Flórián, Péter László, Kalányos Liliána Zsaklin, Fábián Nimród, Horváth Patrik, Sipos Réka, Lipóczki Zsombor, Lipóczki Emma, Kogulpauer Hanna, Fatér Anna, Proszenyák Tamás, Csonka Emese, Horváth Ákos, Maglódi Márton, Németh Alexandra, Lukács Izabella Franciska, Czigány Hanga, Szabó Míra Veronika, Baungartner József Máté

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Kutak Gábor – Ágh Zsuzsanna, Takács László – Szabó Viktória, Domján Gábor – Vizsi Krisztina, Horváth Péter – Ruskó Vivien, Hanzséros Gábor – Wertheimer Anita, Taba László – Tóth- Kovács Nikoletta, Bék Róbert – Miszori Tímea Katalin, Dr. Mester László – Balaicz Barbara, Horváth András – Horváth Krisztina, Gyurcsó Ferenc – Horváth Hajnalka

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Hegedűs Sándor (1951), özv. Ihász Sándorné sz. Takács Ilona (1923), Ferencz Jenő (1946), özv. Kaszás Andrásné sz. Fenes Márta (1939), özv. Horváth Sándorné sz. Soós Margit (1930), Könczöl József (1949), Varga Károlyné sz. Ujj Ilona (1949), Sente Attila (1958), Boronyák Imre (1931), özv. Gál Lajosné sz. Mazzagh Márta (1923), özv.

Targuba Lászlóné sz. Tóth Terézia (1931), Nagy József Károly (1931), Gömbös Gézané sz. Haraszti Irén (1921), Magyar József (1956), Völgyi Gyula (1944), özv. Tompos Gézané sz. Németh Terézia (1931), Gyenese Ferencné sz. Németh Emília (1942), Windisch Rezső (1923), Kovács Tibor (1960), Huszár István (1924), Szép Aladár Lászlóné sz. Borbély Erzsébet (1926), Vas Gyuláné sz. Szlavkovszky Karolina Klára (1924), Horváth Zoltán (1928), Szakony László (1958), Péntek Aladár (1943), Bicsákné Tóth Zsuzsanna (1973), özv. Schönig Antalné sz. Egyed Anna (1925), özv. Benke Lászlóné sz. Dormán Aranka (1945), özv. Szanyi Jánosné sz. Tresó Ilona Erzsébet (1955), Borbély Istvánné sz. Kiss Piroska (1932), özv. Pauer Antal Istvánné sz. Györe Edit (1955), Molnár Gábor Kálmán (1968), özv. dr. Pintér Lajosné sz. Pásztor Sarolta (1924), özv. Szalay Mihályné sz. Prokopecz Ilona (1922), Rákosa József (1946), özv. Gerencsér Sándorné sz. Sabján Mária (1935), özv. Kovács Mihályné sz. Kovács Terézia (1926), Vitéz Bálizs Rafael (1931), özv. Fehér Lajosné sz. Lukács Erzsébet (1927), Németh-Vadász Erzsébet (1918), Gecseg Károly (1923), özv. Kondákor Józsefné sz. Nagy Judit (1934), Salamon Lászlóné sz. Török Judit (1959), özv. Borhidi Ferencné sz. Horváth Magdolna (1936), Vörös István (1934), Tóth István Géza (1954), Nádas István (1919), Sabján László (1933), Szanatiné Horváth Gabriella (1970), özv. Mátya Jánosné sz. Nagy Anna (1928), Farkas Józsefné sz. Kóber Mária (1966), özv. Kaszás Istvánné sz. Sebők Ilona (1915), özv. Deák Ferencné sz. Takács Mária (1934), Dóczi Jenőné sz. Farkas Mária (1930), özv. Kiss Sándorné sz. Szemes Ilona (1933), özv. dr. Szabó László Imréné sz. Horváth Aranka (1931), Kósi Ferenc (1936), özv. Németh Ferencné sz. Szijártó Veronika (1928), Montag Hunor Szabolcs (2012), Ruzsics Tiborné sz. Vida Erzsébet (1955), Kiss István (1928), özv. Mentés Istvánné sz. Kámán Erzsébet (1934), özv. dr. Garai Lajosné sz. Major Erzsébet (1927), özv. Szőke Sándorné sz. Horváth Irén (1928), Horváth János (1942)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Lelkipásztori munkatársak képzése

Az Új Evangelizáció Évében újra elindítják egyházmegyénkben a lelkipásztori kisegítők képzését.

A tanfolyamra a plébániák a feladatra alkalmas és megfelelő személyeket küldenek. A képzés négy, péntek 18 órától vasárnap 14 óráig tartó konzultációból áll. Az első félév időpontjai: június 1-3. és június 15-17. A további két őszi konzultációról a helyszínen értesítik a résztvevőket.

VII. Lelkiismeretvizsgálat – Milyen távlataim vannak?

„Ti vagytok a föld sója... ti vagytok a világ világossága.” (Mt 5,13-14).

- Van-e a lelkiéletemben valamilyen távlat?
- Gondolok-e arra, hogy a keresztény élet állandó növekedés egészen a halálig?
- Hogyan akarok növekedni?
- Megelégszem-e a vallásos gyakorlatokkal, vagy keresem az utat, hogy közelebb kerüljek Istenhez, hogy a "föld sója" legyek, hogy Jézus tanító, gyógyító életét éljem az emberek között?
- Él-e bennem valamilyen terv, amit szeretnék megvalósítani?
- Tudom-e, hogy mit jelent a lelkiéletben a megtisztulás, a megvilágosodás és az egyesülés fokozata?
- Hiszem-e, hogy Jézus bennem akar lakni?
- Komolyan veszem-e, és gyakorlom-e a közbenjáró imát?
- Hiszem-e, hogy az én imámtól is függ a világ békéje, az AIDS legyőzése, a természeti katasztrófák elkerülése, az abortusz leküzdése stb.?
- Próbálok-e kilépni a vallásosság bezárt (privát szféra) jellegéből?
- Keresek-e barátokat, akikkel együtt tudok imádkozni és Bibliát olvasni?
- Mivel akarok szolgálni Istennek?
- Töreksem-e a lelki gyümölcsökre: jóság, szelídség, kedvesség, tisztaság stb. (Gal 5,22)?
- Árasztom-e a szeretet jó légkörét környezetemre, hogy az evangélium „kovásza” lehessen?
- Ha valaki bajba kerül, tudok-e harcolni érte?
- Töreksem-e lelki bölcsességre?
- Kérem-e a Szentlélektől, hogy elevenítse meg bennem az alapszentségeket (a keresztséget, mint a rossznak való ellentmondást és a Krisztus melletti döntést, az Eukarisztiát mint életem felajánlását és Istennek való odaadását, a bérmlást mint a Szentlélek erejében és vezetése szerinti életet)?
- Keresem-e a munkaalkalmat plébániámon?
- Tudnék-e munkatársa lenni plébánosomnak?
- Hogyan segítek másokat Isten felé?
- Van-e áttekintésem a lelki növekedésről?
- Hogyan beszélnek a hitről a keresőknek, a kezdőknek vagy a haladónak?
- Várom-e a világ beteljesülését Krisztusban?
- Vállalok-e felelősséget a szegényekkel, megalázottakkal kicsinyekkel?
- Tudom-e, hogy Jézus elsősorban értük jött?
- Kész vagyok-e egészen kiszolgáltatni magamat Istennek?

Balasi István

Egyházmegyei kórustalálkozó

A „Magyar Katolikus Kultúra Napjai 2012” rendezvény keretén belül az egyes egyházmegyek kórustalálkozókat szerveznek. A Szombathelyi Egyházmegyében 2012. október 13-án rendezzük meg azt a találkozót, amelyre szeretettel hívjuk és várjuk a templomi kórusok jelentkezését. A kórusok vezetőinek az egyházmegyei zeneigazgató dr. Pem László atya szívesen ad felvilágosítást. A kötelező és szabadon választott művek listáját, valamint azok kottáját a Püspöki Hivatalból lehet igényelni. A kórusverseny első három helyezettje a Budapesten 2013-ban megrendezésre kerülő országos egyházi kórusversenyen vehet részt.

Jelentkezés Kántorképző Tanfolyamra

A Szombathelyi Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam felvételt hirdet a 2012/2013-as tanév első évfolyamára. Szeretettel hívjuk és várjuk azokat a 12 és 45 év közötti muzikális, jó zenei hallással és ritmusérzéssel, zongora vagy orgona előképzettséggel rendelkező férfiakat és nőket, akik hivatást éreznek a szent zene szolgálatára.

Az elméleti előadásokat félévente 7 alkalommal, szombatonként tartjuk. A gyakorlati orgonaórák a tanárral történő személyes megbeszélés alapján lesznek megtartva. A képzési idő 4 év.

A jelentkezés határideje: 2012. július 15.

Jelentkezni lehet az alábbi címen: Dr. Pem László igazgató 9700 Szombathely, Szily János utca 3.

Tel/fax: (Hittanárképző Főiskola): 94/319-151 (10-16 óráig).

Ugyanezen a címen igényelhető jelentkezési lap és felvételi tájékoztató is. A kitöltött jelentkezési laphoz csatolni kell a helyi plébános ajánlását, valamint egy kézzel írt rövid életrajzot is.

Az új kántorképzős jelöltekkel történő személyes találkozás (felvételi vizsga) 2012. szeptember 1-jén, szombaton 9 órakor lesz a Szombathelyi Hittanárképző Főiskolán (Szily J. u. 3.).

Genfest 2012: let's bridge – Építsünk hidakat

"Let's bridge" vagyis Építsünk hidakat – ez a címe a 10. alkalommal megrendezésre kerülő Genfestnek, vagyis a fiatalok „ünnepének”.

Az egész világról a legkülönbébb nemzetiségű és kultúrájú fiatalok ezrei találkoznak Budapesten. Közös céljuk az egység, mely egyben mindennapjaik törekvése és társadalmi tevékenységük mozgatórugója is. Egység a népek, különböző kultúrák, különböző társadalmi csoportok között, egység a generációk között is, a családban, csoportok és mozgalmak között, különböző felekezetű keresztények vagy különböző vallások követői között. Az egységnek számtalan útja van, és ezek a fiatalok is különböző utakon indultak el, hogy egy egységesebb világot építsenek.

Mi a Genfest?

A Genfest Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítójának prófétai meglátásából született. A világ minden tájáról érkező fiatalok ezreinek találkozója, akik meg akarják mutatni, hogy az egyetemes testvériség, az egyesült világ olyan Ideál, amelyért érdemes, amelyre érdemes föltenni az életüket.

A **Genfest tehát a találkozás**, amikor megosztják egymással eddigi tapasztalataikat, beszámolnak a folyamatban lévő tevékenységekről, projektekről, kezdeményezésekről. **Lehetőség a tapasztalatcserére** mindazok számára, akik a mai világban a kihívások, a változtatás lehetőségének gazdag palettáját látják. **Felhívás, hogy lássunk neki** azzal a bizonyossággal, hogy minden ember főszereplője saját történetének és a nagybetűs történelemnek is, tehát hatással tud lenni a világban tapasztalható széthúzásra, és hozzájárulhat, hogy ledőljenek a közömbösség, az előítéletek és az egoizmus okozta akadályok.

A Fokoláre Mozgalom alapítója a Genfestet a vízéséshez hasonlította, „**isteni vízésésnek**” nevezte, amelynek forrása ugyanaz, mint a Fokoláre Mozgalom inspiráló szikrája: a felfedezés, hogy Isten a Szeretetet.

Budapest három napon át az „egység kultúrájának fővárosa”

Budapest – ez a híd Nyugat és Kelet között – 2012. augusztus 31-étől szeptember 2-áig az egység kultúrájának fővárosa lesz. A találkozások, kiállítások, előadások színhelye a Sportaréna (amely 12.500 fő befogadására képes), valamint a Duna felett átívelő hidak. A rendezvényt több mint háromezer önkéntes készíti elő az egész világon, akik már hónapok óta dolgoznak a Genfest megvalósításán.

Az esemény szervezése is **az egység megtapasztalása**, mert a munka során a másik folytonos befogadására és meghallgatására törekszenek, és ez igazi párbe-

szédet szül és mély kapcsolatok kialakulását eredményezi.

Konkrét tettek - az egész világot érintő kérdésekben

Számos téma előtérbe kerül majd: a gazdaságtól a művészetig, a politikától a társadalmi problémákig, a vallások közötti párbeszéden és a legmagasabb emberi értékeken keresztül a környezetvédelemig és a kommunikációig, nemzetközi környezetben, amely minden résztvevőt külön-külön és együtt is arra készíthet, hogy a „testvériség hídjait” építse saját környezetében.

A tízedik Genfestre 12.500 résztvevőt várnak, száz különböző nemzetből. 3000 önkéntes segíti a szervezést

Forrás: http://genfest.org/checosa_ma.html

Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat

Július 18. és 22. között

Az ezévi találkozót A hit Éve – Új Evangelizáció címmel rendezik meg.

Az előadásokat csendes elmélkedés, kiscsoportos beszélgetés követi. Előadók: Kerényi Lajos atya, Norbert Rouselle Chemin Neuf, Lóczi Tamás atya, Bőjte Csaba ofm.

Mindennap van szentmise, melyet Ternyák Csaba egri érsek, Kerényi Lajos atya, Palánki Ferenc egri püspök, a MKPK ifjúsági referense mutat be.

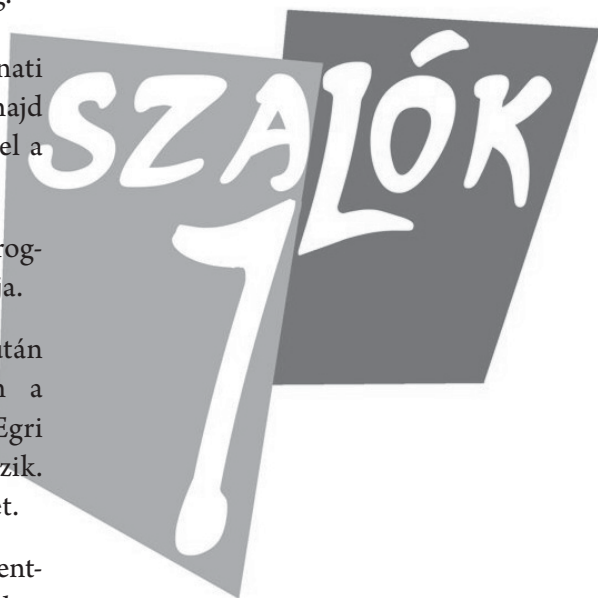
Július 18-án, szerdán este a Damaszkusz című musicalt mutatja be a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium diákjai.

Július 20-án, pénteken a bűnbánati liturgiát Kerényi Lajos vezeti, majd Sillye Jenő és barátai segítségével a keresztutat járjuk végig.

A szerda, csütörtök és pénteki programokat esti szentségimádás zárja.

Július 21-én, szombaton a délután 3 órakor kezdődő fesztiválon a Shalom, az Imperfectum és az Egri Vitézlő Oskola zenekara játszik. Este a Crux együttes ad koncertet.

Július 22-én, vasárnap a záró szentmisén az Eucharist együttes működik közre.

A hónap szentje:

Páduai Szent Antal (1195-1231.)

„Hosszú, kitartó, egész életet kimerítő igyekezetre van szükség az üdvösség elnyeréséhez.”

„Többet tanuljunk Jézus példájából, aki többet imádkozott, mint olvasott.” Erre a sokat hangoztatott mondatára építette életét Páduai Szent Antal, aki a 12. század végén született Lisszabonban. Előkelő, gazdag család gyermeke volt, így kerülhetett már tizenöt évesen az Ágostonrendi kanonokokhoz. Nagyon szeretett tanulni, főként a szentírást és a szentatyák írásait tanulmányozta különleges szorgalommal. Szülei korán meghaltak, ő pedig annyira szerette a szerzetesi életet, a közösséget, hogy nem is tért haza többet.

Amikor Marokkóból hazahozták Koimbrába az első ferences szerzetes vértanúk földi maradványait, úgy érezte, Isten őt is arra hívta, hogy hithirdető legyen és segítse a szegényeket. Így lett a koimbrai ferences kolostor noviciusa. Minden vágya az volt, hogy Marokkóba mehessen hithirdetőnek. Elöljárói beleegyezésével elindult, de megbetegedett és társainak haza kellett hozniuk. A hajó azonban egy vihar után Szicíliában kötött ki. Itt tudta meg, hogy a rend Asszisziben tartja nagykáptalani gyűlését. Bár még nagyon gyenge volt, de elment boldogan azzal a tudattal, hogy végre láthatja az evangéliumi szegénység nagy apostolát, Ferenc testvérét. Szerénysége és egyszerűsége miatt szinte észrevét-

len maradt, végül a Montepaolo remeteségbe került. Rövid idő múlva innen indult el a nyilvános szereplés útján. Egy összejövetelen a ferences főnök őt jelölte ki, hogy beszéljen. Rögtönzött szentbeszéde az egész hallgatóságot ámulatba ejtette. Nemsokára egész Itália szónoka lett. Szent Ferenc megbízásából huszonhat évesen már a rendi fiatalok teológiai tanára. Szónoki képességével meghódította egész Európát. Igehirdetése mellett azonban mindig nagy gondja volt a szegényekre, a lelki szükségben szenvedőkre. Mindenkit szeretett és mindenkin segíteni akart. Ő maga szigorúan böjtölt, csak annyit evett, amennyi létfenntartásához szükséges volt.

Antal utolsó éveiben Páduát választotta apostolkodása helyszínéül. Sajnos egészségi állapota egyre gyengült, így földi életének 36. évében felkészülve a nagy útra, várta a nagy találkozást Teremtőjével.

Páduai Szent Antal a legismertebb szentjeink egyike. Minden katolikus templomban találunk képet, vagy szobrot, ami őt ábrázolja a kis Jézussal a karján. A jellegzetes ábrázolás azért így maradt ránk, mert a legenda szerint, amikor egy alkalommal imádkozott, az imakönyve fölélt egy gyönyörű kisgyermeket pillantott meg. A gyermek Jézus volt, aki őt átölelte.

Közbenjárását ma is sokan kérik és a templomaink Szent Antal perselyeivel ma is gondoskodik a világ szegényeiről.

Nátrán Józsefné

Szombathelyi Egyházmegyei Egyházmegyei Ministránstábor Az új evangelizáció jegyében

Egy új hagyományt szeretnénk teremteni ezzel a táborral, ami segítséget kíván adni egyházmegyénk plébániáinak. Ezzel a táborral az a célunk, hogy a felelős ministránsok keresztény életre nevelésében megerősítse a fiúk hitét, összetartozásukat. A tábor ideje: 2012. június 25-30., helyszíne Szentgotthárd.

A programja: mindennap közös imádság, mise, rövid előadások, csoportbeszélgetések, játék é sport (számháború, élményfürdő, stb.).

A táborba az általános iskola 3. osztályát befejező, illetve ennél idősebb fiú ministránsok jelentkezhetnek.

A jelentkezés a regisztrációs lap kitöltésével történik, melyet Balasi István atya elérhetőségei egyikére kell visszaküldeni (postán: 8900 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., vagy emailen: istvan.balassi@gmail.com). A jelentkezési határidő 2012. június 15. A jelentkezési lap beérkezési sorrendje lényeges, mert túljelentkezés esetén ez lesz a kiválasztás alapja. A szervezők a jelentkezés elfogadásáról mindenkit külön értesítenek.

A 6 napos tábor díja: 13.000 Ft (szállás, étel, a foglalkozásokhoz szükséges anyagok stb.). Ebből 5000 Ft-ot a Szombathelyi Egyházmegye, 5000 Ft-ot a küldő plébánia fizet, így a résztvevőknek mindössze 3000 Ft-tal kell a rendezvényhez hozzájárulniuk. További kérdésekkel a táborszervezőhöz lehet fordulni.

Balasi István Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. E-mail: istvan.balassi@gmail.com, Tel.: 30/820-3903

Egyházmegyei ministránsbizottság

Jubiláns Házaspárok Találkozója

Az elmúlt év kiemelkedő egyházmegyei programjaként a Szombathelyi Székesegyházban megtartottuk a Jubiláns Házaspárok Találkozóját.

Sokak kérésének eleget téve az a döntés született, hogy minden évben megrendezzük ezt a találkozót. Idén **június 30-ára**, szombatra, a 10 órakor kezdődő püspöki szentmisére azokat a házaspárokat hívjuk, akik az idei évben ünneplik az 5. évfordulótól kezdve öt évenkénti felosztásban (10., 15., 20., stb.) a házassági évfordulójukat. Az ünnepségre természetesen a paptestvéreket is szeretettel várjuk, hogy együtt imádkozhassunk a családokért!

A szertartás után a paptestvéreket és a családokat ebéddel vendégeljük meg.

A találkozó tervezett programja:

09³⁰ - ráhangolódás a szentmisére

10⁰⁰ - püspöki szentmise

11³⁰ - emléklapok átadása

12⁰⁰ - ebéd

Kérem, hogy a találkozóra szóló meghívásomat továbbítsák a családok felé, és június 15-ig jelentsék be név szerint a jubiláns házaspárokat (a feleségnél leánykori nevet feltüntetve), és szíveskedjenek jelezni a kerek évforduló számát is! Amennyiben gyermekek, illetve családtagok is érkeznek, úgy erről is értesítsék a Püspöki Hivatalt, az ebéden résztvevők létszámának megállapítása céljából!

Az elmúlt év tapasztalataiból okulva, a regisztrálás csak írásban és a határidő pontos betartásával történhet meg.

Egyházmegyei íráspályázat és hittanverseny

„Hitünk és Életünk” címmel írt ki a Szombathelyi Egyházmegye **irodalmi pályázat**ot általános- és középiskolás diákok részére. Az 5–6. osztályok között 1. helyezést ért el Káli Rebeka és Gerencsér Klaudia: Ha hazudsz, pórul jársz c. írásukkal, 2. helyezést ért el Hári Patrícia és Horváth Janka: A hit és az isteni szeretet c. írásukkal, 3. helyezést ért el Gergely Éva: Jobb adni, mint kapni c. írásával.

A középiskolások között 1. helyezett Farkas Viktória: A mi hitünk c. írásával, 2. helyezett Markó Gergely: Isten nevében c. írásával, 3. helyezett Korcsmár Flóra: Csendes gyilkosság és Standi Szilvia: A hit ereje életemben c. írásaikkal.

A **hittanverseny** első helyezett csapata az 5–6. osztályosok között Jámbori Adrienn, Nátrán Dóra, Seregélyes László, a középiskolások között 2. lett a Pahocsa Júlia, Neuhold Dóra, Korcsmár Flóra összetételű csapat.

A Mária Magdolna Plébánia, illetve a Mindszenty iskola tanulóit felkészítette: Illés Csaba, Kocsis Zsuzsanna, Stróber László plébános, Tompa Viola, Tóth Csilla.

Örömmel értesültünk a hírről, és tudatjuk olvasóinkkal, hogy egykori plébánosunknak,

Mindszenty Józsefnek

a Zalaegerszeg Város közgyűlése posztumusz díszpolgári címet adományozott.

Június 8-án, pénteken délután Csesztregen rendezik meg az **Egyházmegyei Ministráns Focikupát**.

Június 10-én, vasárnap az **elsőáldozási szentmise** a 8⁰⁰-kor kezdődik a kertvárosi templomban.

Június 10-én, vasárnap az **úrnapi körmenet** a Mária Magdolna templomból 10 órai szentmise után indul az olai Jézus Szíve templomhoz.

Június 13-án, szerdán a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Június 15-én, pénteken a Mindszenty iskola az általános iskolai tanulói részére az iskola tornatermében 8 órakor tartja meg a **tanévzáró Te Deumot**.

Június 17-én, vasárnap **Szent Antal napi búcsút** tartunk a **Jankahegyen**.

Június 17-én, vasárnap a Mindszenty iskola gimnazistái részére 17 órakor kezdődik a kápolnában a **tanévzáró Te Deumot**.

Június 23-án, szombaton 10 órakor kezdődik a **pap- és diakónusszentelés** a szombathelyi Székesegyházban

Június 25. és 30 között a ministránsbizottság **Egyházmegyei Ministránstábor** szervez Szentgotthárdon.

Június 26-án, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Június 30-án, szombaton, a szombathelyi székesegyházban 10 órakor kezdődik a **jubiláns házaspárok találkozója**.

Július 1-én, vasárnap a **Kertvárosi templom búcsúját** és **Zalabesenyőben Öreghegyi búcsút** tartunk.

Július 1-én, vasárnap országos **Péterfillér gyűjtést** tartunk templomainkban.

Július 9-én, vasárnap, a Mária Magdolna plébániatemplom felszentelésének ünnepén egész napos **szentségimádás** lesz a templomban.

Július 13-án, pénteken a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Július 13-án (szerda) 15 órától – július 17-én (vasárnap) 12 óráig tart az idei **egerszalóki ifjúsági találkozó**.

Július 22-én, vasárnap a Mária Magdolna **plébániatemplom búcsúünnepé** lesz.

Július 29-én, vasárnap a zalabesenyői templom **Szent Anna búcsúünnepé, Nagykutason Szent Jakab búcsú** lesz.

Július 31-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Augusztus 13-án, hétfőn a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Augusztus 13 (szombat) és 15 (hétfő) között **Mátraverebély-Szentkúton** Bábel Balázs érsek és Seregély István ny. érsek vezetésével tartják a **Nagyboldogasszony-búcsút**.

Augusztus 16. (kedd) és 21. (vasárnap) között kerül sor a **Katolikus Ifjúsági Világtalálkozóra** a spanyolországi Madridban.

Augusztus 18-án, csütörtökön 16³⁰-kor kezdődik a **Szent Ilona napi szentmise**.

Nyári táborok

Az **Esküdtek házasközösség** táborra Jánosházán lesz július 23. (hétfő) és 29. (szombat) között.

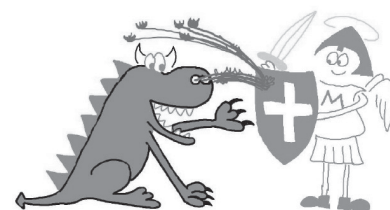
Plébániai hittantáborok:

Nátrán Józsefné július 9. (hétfő) és július 14. (szombat) között Bázakerettyén vezet hittantáborát.

Tímár Dániel és Tompa Viola június 25. (hétfő) és június 30. (szombat) között Pákán tartja meg a táborát.

A Mindszenty iskola diákjai számára az ezévi **hittantábor** június 18. (hétfő) és 22. (péntek) között Celldömölkön tartják meg

IMATÁBOR

„MERJ AZ LENNI, AKI VAGY!”

A 2012. évi **Imatábor** július 15. (vasárnap) és július 21. (szombat) között „Merj az lenni, aki vagy!” mottóval Zalaszentmihályon tartják meg.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2012. augusztus 31-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

